

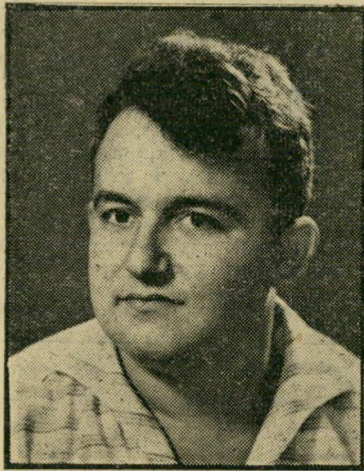
ד.ו.ב.ק.

הנדרכת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה 1230

דב כהן, בן ה-18 מקרית-ים ליד חיפה, מתרץ את כתיבת התשבץ בזה שנמאס לו לפתור תשבצים משל אחרים והוא מעוניין שאחרים יפתרו את תשבצו. לפי טענתו, בחר לו דב את החודש הזה כיוון שבקרוב כל זמנו יהיה מוקדש לבחינות הבגרות. נוסף לכך, יתכן כי משעמם לדב כהן כל זמן ששביתת המורים לא הסתיימה.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
	19		18	17		16		15
		24		23	22			21
	28		27			26		25
		33		32		31	30	29
			38		37		36	35
	43	42			41		40	39
			46			45	44	
				52	51		50	49
		58		57	56	55		54
			60					59

מא 11:1 (1) מרט בהשתתפותה של מלי-נה מרקורי. (4) סח זה מלווה ננינה ו-שירה. (10) עני. (11) מנהיג רחוני. (18) מילת-שאלה. (14) בר ז' יצוק. (15) חיוני בכל חוף רחצה. (17) מרכו. (19) אות ב' אלה בית. (20) מחבר האורטוריה "יהודה המכבי". (22) התרבי רבות, נאוה. (25) אבי אחד ההורים. (26) שם חיבה לבעל השם אליהו. (27) מחוסר חברה וקרובי משפחה. (30) כלי נשק. (32) הגר ב' ארץ לא-לו. (33) אני קול. (34) סוד. (38) סוג מיוחד של ספי תחות. (37) קיבוץ בצפון. (39) רמאי. (41) בסיס, יסוד. (42) שם תואר הולכי דו. (44) שמוצאו מרומניה. (46) אחד מספי ריו נקרא בשם "מורה נבוכים". (48) הזכר בערר. (50) אדם. (51) אות. (53) קבוצת ניבחרים. (55) מיועד לאיכסון נזילים. (57) הקול אותו משמיעה הפרה. (58) בתוכו. (59) תחביב המוני. (60) אחד הקיסרים של רומא.

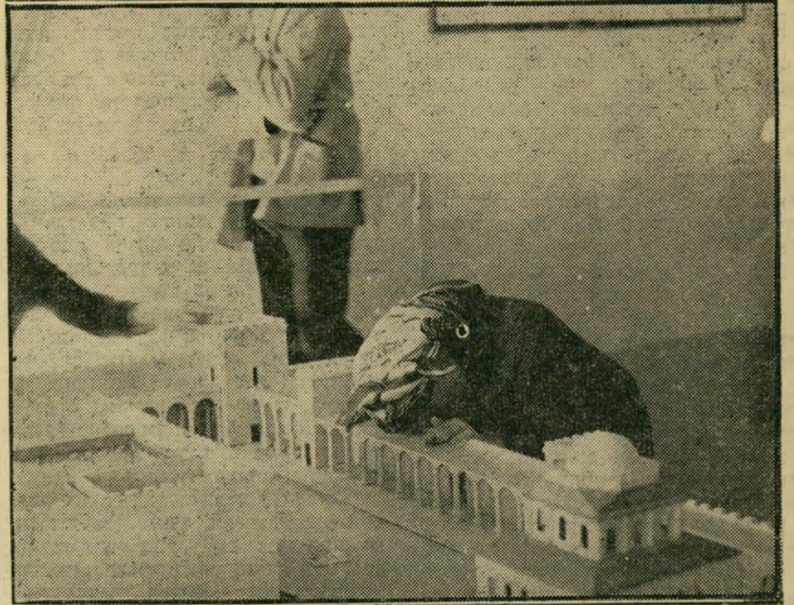
(16) זמן עבודתו של המאור הקטן. (18) מעשה אכזרי, חוסר תרבות. (21) דגל. (23) קריאת כאב. (24) קריאת שמחה. (26) שאינו שמה. (28) שניים. (29) אחת מבנות-איוב. (31) מסך. (32) ננס. (35) זאת. (37) מיפעל ישראלי לתעשיית מיצים ושימורים. (38) יצירה ספרותית. (40) אחו. (41) מאכל מד-ברי. (43) המישים ושתיים. (45) גורם לשכיחות. (46) שייך לציוווד האישי של כל הייל בשרה-הקרב. (47) הון. (49) עובר באדם לשמע בשורה רעה. (52) מקווה מים גדול. (54) צליל בסולם הצלילים. (56) חי בים. (58) בתוכו.

מאונך: (1) פריה. (2) רסיסי לילה. (3) על ימנו נקרא הר בארץ. (5) יו"ר התאחדות הכדורגל. (6) חווילה. (7) חבר, ידיד. (8) נבור, "עשרת הדיברות". (9) מוות בנסיבות מוזרות. (12) בבקשה. (15) הצחחה הוא כוח.

במדינה

ראת חגיגות העשור. גו, נשאר קצת עודף, או אנחנו מחלקים. אבל הכסף — זה רק תרומות." **יראת-קודש ואמונה גרועה.** החלק המשעשע בסיוור הוא ללא ספק הביקור ב-תערוכה הנושאת את השם: ירושלים העתיקה בתמונות ותבליטים. על התערוכה אמר אחד ממורי בית-הספר לאמנות בצלאל: "ל-כאן אני אשלח את תלמידי. כאן אפשר ללמוד איך לא מייצרים ומחי אומנות גרועה". המוצג העיקרי: דגמי-עץ של בית-המקדש. המטיפים במקום מתעקשים לשכנע את המבקרים באמיתות המדעית של כל פרט ופרט. לעתים מצליחים הם לשכנע משהו מבאי-המקום, ואז אפשר לראות אנשים המתכופפים ביראת קודש לנושק עברי

(המשך מעמוד 18) חבר נכבד, חבר מייסד, חבר תומך או חבר רגיל. לפי בקשתו ייקרא קדיש ביום הזכרון לאחד מקרוביו. לפי המחירון שהאגודה מציגה מתברר, שהיא מכונת בעיקר לתיירים — כל חשבוניו נעשים בדולארים. המוסדות המספקים את צחחות העובדים בהר המ, בחלקם, ממשלתיים כגון משרד הרווחה, ובחלקם — פרטיים, נהנים כולם מתמיכה ממשלתית. לסוג אחרון זה שייכת האגודה למען המקומות הקדושים בארץ-ישראל — הוועדה להר-ציון ואחרים. אביהם הרחוק של מיפעלי הקדושה הוא ה"ר ש. ז. כהנא, המנהל הכללי של משרד הרווחה. כהנא עצמו, המתמסר לענייני ה-

אשה מנשקת את דגם בית המקדש אגדות, מזרחות וגם מעשיות

ההר, לא רק בתוקף תפקידו הממשלתי, הס' ביר: "זהו שטח שמעניין אותי באופן אישי, הן מהבחינה הפולקלוריסטית והן מהבחינה המדעית." **"אכסדוס" כהר הקודש.** תחילתו של כל סיור בהר ציון הוא במעלה הכביש המתפתל אל פיסגתו. סלילת הכביש חסכה את העליה המייגעת שהיתה נחלתם של כל המבקרים בשנים האחרונות, איפשרה פתיחת נחות בצדו, בה נמכרים הפצייאומנות, מש-קאות קלים וצילומים גדולים על נושאי מלחמת השיחרור, שזולמו בעת הסרטת אכסדוס בירושלים

כאשר רוק גייע למקום סיוור מודרך, מת-פחת שרחה מיסחרות בין המוכר בחנות לבין המדריך, על-פי רוב מדריך מוסמך מטעם לישכת התיירות הממשלתית. המוכר מנסה לשכנע את המדריך שיכניס את אושיו תמורת תשלום עשרה אחוזים מן השלל. בדרך כלל הוא מצליח.

כהנא מסביר את מהותם של המקומות הקדושים באמרו: "למה שהנוער יתעניין רק בארכיאולוגיה? צריך להגביר את תודע'תו היהודית. לכן צריך לפתח את העניין במקומות הקדושים."

כשנשאל כהנא על מה מתבססת קדושתו של סלע החורבן, אכן גדולה ופשוטה, ליד סיבוב הר-טוב, בדרך לירושלים, ענה: "אני המצאתי את זה, אבל על סמך אגדה; אז אל תעשה ממני צחוק!"

הווי

לסיטונאים בלבד. בפרדס חנה, הציע תושב תימני למכירה, "צריך מרוח עם מקום למשפחה בת שתי נשים והמוון ילדים" . . . **כשמו כן הוא.** בבאר-שבע, נעצר אמנון טייל לחקירה בחשד שוטטות, שוחרר לאחר שהוברר כי הגיע לעיר הדרומית במסגרת טיול, ישן על הדשא בגן הצירוני כדי להמשיך, השכם בבוקר, במסעיו . . . **31 מערכות.** בתל-אביב, עשה שנערכה סולחה בין שתי משפחות יריבות, בבית משותף בשכונת שפירא, פרץ ריב, נופצו שמשות, נלקחו שני אבות המשפחה למש-טרה, כדי לערוך שם סולחה מחודשת בינם לבין עצמם. . . **רק לאכספורט.** בחיפה, הודיע בעיר התחתית שוטר מקומי רב-מרץ, לממוני, כי "רוב היצאניות נעלמו באופן מיסתרתי", וכה להסבר כי נערות הרחוב של עיר הנמל עברו לירושלים כדי לספק את צורכי כתיבה-חזון הצובאים על משפט אייכמן. . . **רק לרוצחים.** בחיפה, הקים עבריין פעוט מהומה בבית המשפט, עשה שנתבשר לו כי עליו להישפט בבית-הדין המחוזי, טען בפני השוטרים, כי אינו מוכן להופיע בפני שופט "המתעסק רק עם רוצחים."

בפיסגת ההר נימצא קבר דויד המלך. ב' חדר אפל, בו מצוטפפים זקנים הרכונים על ספלים, לאורם של נרות, ניצב פרוצה מיוחדת, המצביע על מיבנה מלבני העטוף בקטיפה אדומה, מסביר: "זהו קבר דויד מלך ישראל. מה שאתם רואים פה, 13 כתריהמתכת המונחים על הקבר, זה מתנה מהממשלה, שהיא נותנת כל יום עצמאות. כמה ימי עצמאות יש כבר? ככה כתרים. עור מעט יהיו שלוש עשרה."

"פה זה בשביל כסף, בשביל תרומות," ממשיך המרצה, כשהוא מצביע לעבר תיבת מתכת העמודית בצד הקבר. "זה סגור, הנה מנועל זה של משרד הדתות." ליד הכניסה לקבר רשאי המבקר להירשם בספר העליה לרגל ותמורת חצי לירה או לירה ורצי — לקבל תעודה קטנה או גדולה, לפי מחיר, המאשרת שנושאה, "זכה ועלה לעיר הקודש ירושלים."

התעודה נושאת את חתימתו של כהנא, הטוען כי מיסמכים אלה ניתנים חינוג אין כסף. לעובדיו הייתה גירסה אחרת. הסביר רוכלי-הדת: "לפעמים נותנים בחינם, לפעמים צריך לשלם." ושוב הסבר אחר היה למנהל המקומי, הרב עמרם בלוי (קרוב משפחה של מנהיג נטורי קרתא, הנושא את אותו השם):

"צריך להבין שאלו הן תעודות של ועדת העשור ומשרד הדתות, שהוצאו לק"